

**SAMPLER  
SÈRIES**

17 DE JUNY

SALA 2 ORIOL MARTORELL

**SOUVENIR**

LINDBERG BY LINDBERG



**PROGRAMA DE MÀ**

**MAGNUS LINDBERG**

(Hèlsinki 1958)

**CORRENTE**

(1992)

**SOUVENIR**

(2010)

**...DE TARTUFFE, JE CROIS**

(1981)

*La durada aproximada del concert és de 60'*

# **ENSEMBLE INSTRUMENTAL DE L'ESMUC**

## **ERNEST MARTÍNEZ IZQUIERDO, DIRECCIÓ**

VIOLINS Laura Aguilera / Miguel Ángel Castillo / Clara Garriga / Carmen Guerra VIOLES Adela Beiro / Ana Cordan VIOLONCELS Julia Ramos / Queralt Rodríguez CONTRABAIX Felipe Contreras FLAUTA Estela Serrano OBOÈ Carla Aguilar CLARINET Sergio Ferrer FAGOT Dani Galvez TROMPES Arantxa Portoles / Sandra Ramon TROMPETA Natalia Gomez TROMBÓ Alberto Poggianini TUBA David Cante PERCUSSIÓ Álvaro Ayuso / Íñigo Ducar ARPA Elsa García PIANOS Jordi Masó, Ramon Serra

## **COMENTARI**

per **Asier Puga**

### **SOUVENIR**

“Encara que la meua personalitat creativa i les meves primeres obres es van formar a partir de la música de Zimmermann i Xenakis, a la qual cosa s’hi va sumar una certa anarquia relacionada amb la música rock de l’època, amb el temps em vaig adonar que tot es remunta als fonaments creats per Schönberg i Stravinsky: com podria la música haver pres un altre camí? Veig la meua música ara com una síntesi d’aquests elements, combinats amb el que vaig aprendre de Grisey i els espectralistes”, va afirmar Magnus Lindberg en una entrevista el 2012.

Magnus Lindberg és un dels compositors finlandesos més importants de la seva generació. Alumne d’Einojuhani Rautavaara, juntament amb els seus companys Kaipainen, Saariaho i Salonen, el 1977 va fundar el col·lectiu “Societat d’orelles obertes”, que tenia per objectiu apropar al públic les noves realitats musicals del seu temps.

Aquest programa presenta tres obres de Magnus Lindberg que són tres mirades personals al passat, ja sigui al passat musical mitjançant l’ús de formes musicals d’altres èpoques, ja sigui al passat personal del compositor i a la influència que han tingut en ell alguns creadors. La primera obra del programa, *Corrente*, és una obra escrita originalment per celebrar el 127è aniversari de la Societat de Literatura Sueca a Finlàndia. El títol, *Corrente*, fa referència a un tipus de dansa barroca que es va popularitzar a finals del segle XVI. El material de la peça es basa en bucles rítmics de diferent mida que, superposats, produeixen una mena de textures calidoscòpiques.

“No vaig començar aquesta obra amb la intenció de reflectir els meus pensaments sobre Gérard Grisey, però va acabar tenint aquesta connexió. També està relacionada amb un altre fet

important de la meua vida: l'estiu que vaig passar amb Franco Donatoni a Itàlia, així com la meua estima per la seva simfonia de cambra, titulada *Souvenir*, de 1967. La connexió amb dos dels meus mestres dins d'aquest projecte tenia sentit: es va convertir en una mena de món 'souvenir' que em va fer tornar al concepte de la sinfonietta, d'obres per a petita orquestra", va explicar el mateix Lindberg sobre la seva obra *Souvenir*, la qual té com a subtítol *In memoriam Gérard Grisey*, compositor amb qui Lindberg va estudiar als anys 80 quan es va mudar a París.

Encarregada i composta el 2010, quan Magnus Lindberg era compositor resident de la Filharmònica de Nova York, l'obra s'estructura en tres moviments i sorgeix de l'interès del compositor per tornar a plantilles de menor escala instrumental, després de diverses obres per a gran orquestra. Lindberg descriu el primer moviment com "un vòrtex, un moviment ràpid i concís on els esdeveniments col·lideixen". La forma compositiva de *Souvenir* està dissenyada al voltant del moviment central. Si ens basem en les generalitats de la tradició, el segon moviment acostuma a ser lent i en certa manera introspectiu, mentre que en aquest cas el moviment adquireix un caràcter de clímax, amb una gran culminació. El tercer i darrer moviment conclou l'obra en un final brillant, "una mena de *toccata*", com va definir-lo el mateix Lindberg, novament una forma barroca que, en comptes de preludiar alguna cosa (com és habitual), la conclou.

L'última obra del programa, *de Tartuffe, je crois*, és un dels primers èxits de Magnus Lindberg com a compositor. L'obra està basada en la música incidental que Lindberg va compondre el 1980 per a una producció de l'obra *Molière, o la Càbala del devot* (1929) de Mikhaïl Bulgàkov, un dels escriptors favorits de Lindberg per la seva tècnica de desenvolupament paral·lel d'històries independents. El punt de partida de Magnus Lindberg per afrontar la música per a la producció de l'obra de Bulgàkov va ser aclarir els estats d'ànim i atmosferes que la música havia d'evocar, així com aspirar a intentar (re)crear el sentiment de l'època, per la qual cosa va utilitzar girs melòdics i seqüències harmòniques de Rameau i Lully. Un any més tard, el 1981, va crear el quintet amb piano *de Tartuffe, je crois*, on l'atmosfera del teatre, món que va impulsar la creació d'aquesta obra, manté tot el seu caràcter intacte.

EN COPRODUCCIÓ AMB:

**esmuc**

ESCOLA SUPERIOR DE MÚSICA DE CATALUNYA

AMB EL SUPORT DE

**B Sabadell**  
Fundació